

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50, miesięcznie 3 Mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk

Numer policyjny
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

o zwolaniu Sejmu Ustawodawczego.

Wybrany na zasadzie ordynacji wyborczej z dn. 28 listopada 1918 roku (Dz. Pr. Nr. 18, poz. 46) Sejm Ustawodawczy zwołuję do stołecznego miasta Warszawy na dzień 9 lutego 1919 roku.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

(—) I. J. Paderewski.

Dan w Warszawie, dnia 5 lutego 1919 roku.

DEKRET

o utworzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 1.

Zostaje utworzony „Główny Urząd Likwidacyjny” na prawach osobnego Ministerstwa.

Art. 2.

Do zakresu działalności Głównego Urzędu Likwidacyjnego należą następujące sprawy:

1) ustalenie wysokości strat, poniesionych wskutek wojny przez Państwo i poszczególnych jego obywateli;

2) przygotowanie i prowadzenie wszelkich spraw, dotyczących się rozrachunku Państwa Polskiego z sąsiednimi państwami z wszelkich tytułów;

3) uzyskanie wszelkich odszkodowań i rozrachunek z poszkodowanymi.

Art. 3.

Wraz z utworzeniem Głównego Urzędu Likwidacyjnego przechodzą w jego zawiadywanie wszelkie czynności dotychczasowe Urzędu Rozrachunku Państwowego i strac wojennych przy Ministerstwie Skarbu, Wydziału Rozrachunkowego Biura Prac Kongresowych przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz wszelkich innych organów państwowych w zakresie rozrachunku i strat wojennych.

Art. 4.

Wszystkie sprawy rozrachunku z państwami sąsiednimi oraz odszkodowań, o ile są przygotowane w oddzielnych Ministerstwach, muszą podlegać rozpatrzeniu przez Główny Urząd Likwidacyjny przed ich załatwieniem lub przed ich wniesieniem na Radę Ministrów.

Art. 5.

Na czele Głównego Urzędu Likwidacyjnego stoi Prezes i Vice-Prezes, mianowani przez Najwyższą Władzę Państwową na wniosek Rady Ministrów.

Prezes, mając w sprawach służbowo-państwowych charakter Ministra, nie wchodzi w skład Gabinetu Ministrów i bierze w nim tylko udział w sprawach, dotyczących się właściwej mu kompetencji.

Art. 6.

Wewnętrzna organizacja Głównego Urzędu Likwidacyjnego na wzór wyższych urzędów państwowych, tudzież organizację podległych mu urzędów porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 7.

Wszelkie urzędy komunikują Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu potrzebne dane w terminach przez ten Urząd ustalonych w porozumieniu z przedstawicielami danych Ministerstw.

Art. 8.

Wykonanie niniejszego dekretu poruczam Prezydentowi Ministrów.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Dan w Warszawie, dnia 31 stycznia 1919 roku.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w sprawie organizacji wewnętrznej Ministerstwa Robót Publicznych.

Na podstawie artykułu IV Dekretu z dnia 16-go stycznia 1919 r. o utworzeniu Ministerstwa Robót Publicznych zarządzam w sprawie wewnętrznej organizacji tego Ministerstwa następująco:

Ministerstwo zostaje podzielone na Sekcje a Sekcje na Wydziały.

Narazie ustanawia się następujące Sekcje i Wydziały:

Sekcja I-sza ogólna.

1. Wydział spraw budżetowych, finansowych, gospodarczych, personalnych i organizacyjnych.

2. Wydział administracji ogólnej (ustawy, kształcenie urzędników technicznych i personelu pomocniczego, szkolnictwo zawodowe, stowarzyszenia techniczne, technicy cywilni i t. p.).

3. Senaty dla rekursów w sprawach technicznych (złożone z 2-ech starszych urzędników technicznych, z których jeden przewodniczy, i dwóch sędziów, wyznaczonych przez Sąd Najwyższy).

4. Wydział robót doźarżnych.

5. Wydział obrachunkowy.

6. Wydział manipulacji centralnej.

Sekcja II-ga: wód splawnych.

1. Wydział studjów wodnych (hydrografia, laboratorja, pomiary wodne).

2. Wydział regulacji rzek i budowy zbiorników rzecznych, nadzór publicznych i prywatnych wielkich zakładów wodnych, wydawanie odnośnych orzeczeń wodnoprawnych, sprawy policji wodnej.

3. Wydział budowy sztucznych dróg wodnych, przystani rzecznych i portów, wydawanie odnośnych orzeczeń wodno-prawnych.

Sekcja III-cia: wód niesplawnych.

1. Wydział regulacji wód i zabudowań górskich potoków, wydawanie odnośnych orzeczeń wodno-prawnych.

2. Wydział drenowania i nawodnienia, kolmatacji bagien i t. d., wydawanie odnośnych orzeczeń wodno-prawnych.

3. Wydział urządzeń wodnych miejskich i wiejskich, wydawanie odnośnych orzeczeń wodno-prawnych.

Sekcja IV-ta: dróg kołowych i mostów.

1. Wydział konserwacji publicznych dróg i mostów, wydawanie orzeczeń administracyjnych i policji drogowa.

2. Wydział budowy nowych dróg.

3. Wydział konstrukcyjny (studja i opracowanie projektów mostów i innych budowli drogowych).

4. Wydział materiałów i maszyn drogowych (stacje doświadczalne, państw. łomy kamienia, fabryki cementu, wyrobów betonowych, klinkierne i t. p.).

Sekcja V-ta: budowlana.

1. Wydział budowy i przebudowy budynków państwowych.

2. Wydział inspekcji i policji budowlanej, wydawanie orzeczeń budowlanych.

3. Wydział regulacji miast, osad i zdrojowisk.

4. Wydział odbudowy kraju.

Sekcja VI-ta: mechaniczna.

1. Wydział instalacyjny (budowa urządzeń mechanicznych i instalacji potrzebnych dla innych sekcji Ministerstwa).

2. Wydział urządzeń mechanicznych użyteczności publicznej dla miast, wsi i zdrojowisk. Nadzór nad gospodarką organów samorządnych w powyższych sprawach.

3. Wydział pozwoleń techniczno-administracyjnych, policji technicznej i bezpieczeństwa publicznego w powyższych sprawach.

4. Wydział administracji zakładów przejętych w zarząd państwowy. Instytut doświadczalny państwowy. Pożarnictwo i t. p.

Sekcja VII: pomiarowa.

1. Wydział naukowy (zakłady geologiczne, astronomiczne, geodynamiczne, geofizyczne i t. p.).

2. Wydział geodetyczny (tryangulacja kraju, niwelacja ścisła, kartografia i wydawnictwo map).

3. Wydział pomiarowy (kataster gruntowy, pomiary dla regulacji miast i osad, zdjęcia dla celów budowy większych robót publicznych, pomiary górnicze).

Organizacja urzędów podległych zostanie ogłoszona później.

Minister Robót Publicznych:

(—) Pruchnik.

W Warszawie, dnia 24 stycznia, 1919 r.

OBWIESZCZENIE.

Stosownie do dekretu o stowarzyszeniach z dnia 3-go stycznia 1919 r., oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 stycznia 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do powyższego dekretu, wzywam wszystkie Stowarzyszenia, mające siedzibę w Warszawie, zalegalizowane przed 3im stycznia 1919 r., aby najpóźniej do dnia 15 lutego r. b. złożyły na piśmie do Prezydium Policji w Ratuszu, wiadomości wymagane w art. 18, 21, 31 i 32 przepisów tymczasowych o stowarzyszeniach, wraz z dokumentami legalizacyjnymi, wydanymi przez b. władzę rosyjskie lub okupacyjne.

Obwieszczenie niniejsze odnosi się do stowarzyszeń, które już otrzymały legalizację od władz polskich, a również do towarzystw handlowych, stowarzyszeń współdzielczych i związków zawodowych pracowniczych.

Kierownik Prezydium Policji:

(—) H. Wardęski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje, co następuje:

Dekrety Naczelnika Państwa powołały w Galicji i Królestwie pod broń część popisowych, których pobór zorganizowany jest na zasadach „Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej”, oraz specjalnie wydanej „Tymczasowej Instrukcji dla władz poborowych”.

W okresie rozpoczęcia prac poborowych godzi się i należy zaznajomić ogół polski z organizacją tej pierwszorzędnej wagi państwowej służby wojskowej, która po stu kilkudziesięciu latach niewoli przystępuje po raz pierwszy do przeprowadzenia poboru dla własnych narodu polskiego potrzeb i celów.

Całość akcji i kierownictwo spoczywa w ręku Departamentu Mobilizacyjno-Organizacyjnego Ministerstwa Wojskowych.

Galicja z wyjątkiem terenu operacyjnego od Przemysła, oraz Królestwo jest objęte siecią nowo zorganizowanych 28 Komend Uzupelnień (5 Okręgowych i 23 Powiatowych Komend Uzupelnień), które terytorjalnie odpowiadają organizacji Okręgów Wojskowych, względnie Generalnych Okręgów Wojskowych.

Działalność Powiatowych Komend Uzupelnień (P. K. U.) obejmuje przeciętnie 5—6 powiatów, w których funkcjonują jako organy pomocnicze Oficerowie Ewidencyjni, mający za zadanie przy pomocy miejscowych władz politycznych przygotować spisy poborowe, oraz przeprowadzić na miejscu czynności wstępne do prac Komisji Przeglądowych.

W skład tych ostatnich wchodzi: Powiatowy Komendant Uzupelnień, względnie oficer delegowany przez Min. Spraw Wojskowych, jako przewodniczący, lekarz wojskowy delegowany przez Okręgową Komendę Uzupelnień, lekarz cywilny, delegowany przez tę samą Komendę, w porozumieniu z władzami administracyjnymi, oraz Powiatowy Komisarz rządowy.

Orzeczenia Komisji Przeglądowej zapadają większością głosów, przewodniczący ma atoli prawo uznania kogoś za zdanego nawet wbrew głosom innych członków komisji. W tym wypadku popisowy będzie wcielony do szeregów, jednakże zarówno jemu, jak osobom zainteresowanym i członkom komisji, służy prawo zaskarżenia decyzji przewodniczącego do Okręgowej Komendy Uzupelnień.

Wszystkie zarządzenia i decyzje władz poborowych mogą być w terminie ustalonym w ustawie przedmiotem skarg osób zainteresowanych; rozpatrzeniem tych skarg z drugiej instancji zajmuje się specjalnie w tym celu powołana stała komisja przy Okręgowej Komendzie Uzupelnień, złożona z czterech członków (okręgowy komendant uzupelnień, komisarz rządowy, dwaj lekarze wojskowi, względnie cywilni, i reprezentant ludności Okręgu Generalnego).

Jako trzecia i ostatnia instancja dla skarg i zażaleń na decyzję Komisji Przeglądowej i Komendy Uzupelnień służy Min. Spraw Wojsk. Władza ta rozstrzyga wniesione skargi jedynie na podstawie aktów.

Członkami orzekającej komisji przy O. K. U. nie mogą być osoby, które brały udział w pracach komisji przeglądowej i wydały orzeczenie, będące przedmiotem skargi.

Wspomnieć jeszcze należy o ulgach wojskowych, bądź to w formie jednorocznej służby dla posiadających cenzus naukowy (minimum: dowód ukończenia sześcioklasowego zakładu naukowego), bądź też w postaci zupełnego zwolnienia od obowiązku służby dla kapłanów i zakonników wyznań chrześcijańskich i duchownych innych wyznań, uznanych przez państwo, oraz nauczycieli ludowych. Odroczenia z roku na rok przysługują: jedynym żywicielom pozbawionym podopry rodzin, albo niezdolnych do pracy rodziców, dziadka, braci i sióstr, poświęcającym się studjom teologicznym dla uzyskania święceń kapłańskich do lat 27, uczniom średnich zakładów naukowych do lat 22. Całość ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej jest opracowana z uwzględnieniem odrębności naszego życia narodowego. Znalazły w niej uwzględnienie potrzeby państwa i interesu obywateli, który dotąd w ramach zaborczych organizacji wojskowych był zupełnie ignorowany.

Z Ministerstwa Spraw Zewnętrznych.

Biurowo Prasowe Ministerstwa Spraw Zewnętrznych komunikuje:

Odnosnie notatki w jednym z pism, jakoby Delegacja Biura Prac Kongresowych miała wyjechać do Paryża w charakterze „Legacji Angielskiej”, Minister Spraw Zagranicznych stwierdza, że wiadomość ta, jak to zresztą dla każdego choć trochę orientującego się w zwyczajach międzynarodowych jest od razu widocznym, nie odpowiada faktom.

Misja Wielkiej Brytanii w Polsce nie wydaje paszportów obywatelom obcych państw.

Tem mniej mogła być mowa o wyjeździe Delegacji Biura Prac Kongresowych w charakterze Misji Angielskiej.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Przy sekcji Emigracji i Pośrednictwa Pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej utworzony został referat, poświęcony wychodźstwu żydowskiemu. Referat ten obejmuje tak wychodźstwo zarobkowe, jak i emigrację przesiedleńczą żydów polskich.

UMOWA

zawarta dnia 29 stycznia 1919 r. za pośrednictwem Inspektoratu Pracy między Związkiem Firm Elektrotechnicznych a Pol. Związkiem Zawodowym Pracowników Elektrotechnicznych, w obecności: z ramienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Okręgowego Inspektora Pracy, inż. Z. Bohuszewicza; przedstawicieli Związku Firm Elektrotechnicznych, oraz przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Elektrotechnicznych.

§ 1. Długość dnia roboczego określa się Dekretem Państwowym z dn. 23/XI 1918 r.

§ 2. Godziny dodatkowe, płatne o 50% wyżej normy, liczą się od końca normalnych zajęć do godz. 10 wiecz.; godziny zaś od 10ej wiecz. do rozpoczęcia pracy normalnej, jak również godziny pracy w niedziele i święta będą płatne o 100% wyżej normy.

§ 3. Dla pracowników zostaje przyjęta następująca klasyfikacja:

- uczeń,
- praktykant,
- monter,
- monter samodzielny.

Minimalną stawkę płacy za 1 godz. pracy przyjęto:

- dla uczniów — 40 fen.;
- dla praktykantów — 75 fen.;
- dla monterów — 1.85 fen.;
- dla monterów samodzielnych — 2.50 fen.

§ 4. Ilość uczniów i praktykantów w każdej firmie może być dowolna.

§ 5. Zw. Firm El. przyznaje wszystkim pracownikom, po upływie 1 roku nieprzerwanej pracy w jednej i tej samej firmie, prawo korzystania z płatnego 2-tygodniowego urlopu w czasie wspólnie omówionym i pod warunkiem, że czas wyznaczony na urlop będzie użytym na odpoczynek. Następne urlopy będą przyznawane corocznie.

§ 6. Pracownika i pracodawcę obowiązują wymówienie 2-tygodniowe. O ile firma wydała pracownika bez wymówienia, obowiązując ją zapłata za 2 tygodnie pracy naprzód, za wyjątkiem wypadków, przewidzianych przez prawo.

Przy wydalaniu pracowników, należących do Związku, wskutek poważniejszych przewinień, firmy elektr. obowiązane są zawiadamiać o tem Związek, do którego dany pracownik należy.

O ile w firmach wakuja posady monterów, firmy przy obsadzaniu ich gotowe są korzystać z pośrednictwa pracy, zorganizowanego przy Związku.

§ 7. Roboty akordowe noszą się.

§ 8. Umowa niniejsza obowiązuje obie strony od dnia 2 stycznia 1919 r.

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Apropowizacji komunikuje:

W dniu 3 b. m. sekretarz misji amerykańskiej do Polski, p. Aleksander Znamięcki, zawiadomił Ministerstwo, że dwa okryty, zawierające sześć tysięcy ton zapasów żywności dla Polski, opuścili Rotterdam 1 b. m. i oczekiwane są w Gdańsku we czwartek 6 b. m.

W kilka dni po przybyciu do Gdańska zapasy te dotrą do Warszawy, gdyż Misja Amerykańska, której część pozostała w Gdańsku, część zaś powróciła dziś do Warszawy, ustaliła definitywnie sposób prawidłowego transportu zapasów żywności z Gdańska do Warszawy i innych większych miast w Polsce.

ROZKAZ SZEFA SZTABU.

Cześć obrońcom Śląska!

Warszawa, (PAT). — Ze sfer wojskowych komunikują nam: W imieniu Naczelnego Wodza wydał Szef Sztabu Generalnego, gen. dyw., Szeptycki, następujący rozkaz z powodu zdradzieckiego najazdu Czechów na Śląsk Cieszyński:

W imieniu Naczelnego Wodza, wyrażam uznanie oddziałom wojskowym, milicji śląskiej i tym wszystkim, co chwycili za oręż, by bronić przastarej polskiej ziemi, Śląska Cieszyńskiego, przed zdradzieckim najazdem czeskim.

Dziękuję i wyrażam uznanie panu generałowi Gologórkowskiemu i jego sztabowi za szybkie zorganizowanie obrony, wszystkim oficerom, którzy w tak

trudnych warunkach spełnili swe obowiązki, a przede wszystkim pułk. bryg. Latinikowi za jego godne i stanowcze zachowanie się wobec uroszczeń czeskich, za jego dzielność i umiejętne kierownictwo akcją bojową, kapit. Hallerowi Cezaremu, który, jak przystało na polskiego oficera, nie ułakł się przewagi nieprzyjaciela i stoczył z nim ofiarny bój, i rotm. Wacławowi Rucińskiemu Czaczce za jego trud i zasługi, położone przy organizowaniu milicji i obronie Śląska.

Dziękuję Tobie, żołnierzu Polski, i Tobie, coś na miejscu bronili swych chat i bliskich, i Tobie, któryś przybył na pomoc, czy to z Krakowskiego, czy Kujaw, Mazowsza lub Podlasia — za to, żeś zasłaniał swą pierśią drogę wrogowi, który wdarł się podstępnie na ziemię naszą. Krew Twoja, któraś tak przelał obficie, będzie najsilniejszym węzłem, który połączy nierozdzielnie Śląsk Cieszyński z Polską.

Upraszam pana Generała Gologórkowskiego rozkaz ten podać natychmiast do ogólnej wiadomości.

Szef sztabu generalnego:

Szeptycki, generał dywizji.

ROZKAZ DO KAWALERJI.

Warszawa, 3 lutego (PAT). — Ze sfer wojskowych komunikują nam: Jak wiadomo z komunikatów wojennych sztabu generalnego, kawalerja polska stoczyła w ostatnich dniach szereg zwycięskich bitew w okolicach Krystynopola. Walki te okryły nową chwałą oręż polski, w szczególności zajęcie Krystynopola przez oddziały kawalerji, stojące pod rozkazami podpułk. Władysława Beliny-Prażmowskiego obfituje w momenty bohaterstwa i poświęcenia, przypominające najświetniejsze sukcesy polskiej jazdy.

Po szarży krystynopolskiej, uwięzieniu, zajęciem miasta i rozbięciem w puch nieprzyjaciela, komendant brygady kawalerji, podpułkownik Belina-Prażmowski, wydał następujący rozkaz do żołnierzy:

„Żołnierze! Gdyby mi przyszło wyróżniać każdego wasz waleczny czyn, musiałbym co dzień wydać rozkazy uznania. Jednak to, czego dzisiaj dokonał I pułk szwoleżerów, zasługuje na specjalne uznanie. Dowiedliście swą szarżą na artylerję i kawalerję maszynową pod Krystynopolem, że potraficie pójść na śmierć, gdy tego wymaga nasza święta sprawa i że nie ustępujecie w niczem swym przodkom, którzy szarżowali wąwoz Somo-Siery. Okazałiście w całej pełni naszą wyższość i zrozumienie sprawy nad nieprzyjacielem, który bądź to pieniądzem, bądź to muszem zagrzewany bywa do walki przeciw nam. Jako dowódca I brygady kawalerji, mogę być tylko dumny, że takim żołnierzem dowodzę. Wyrażam przeto uznanie za dzielność i odwagę: majorowi Orlicz-Dreszerowi, dowódcy I pułku szwoleżerów, który przed pierwszą linią szedł i swoim męstwem porwał żołnierzy, zajmując Krystynopol z 2 szwoleżerami, porucznikowi Przybyszowski-Porzyckiemu, który bohaterską śmiercią padł u wrót Krystynopola, podporucznikowi Wapińskiemu, co w tyłu walkach i potyczkach był samej dzielności przykładem, a dzisiaj, śmiertelnie ranny, nie może zaliczyć się do tych, co weszli zwycięsko do zacięcia bronionego przez hajdamaków miasta, rotmistrzowi Żółkiewskiemu i por. Glogowskiemu, którzy samoczwartem zajęli czoło miasta. Dalej wszystkim oficerom, podoficerom i żołnierzom, co junactwem swem i pogardą śmierci zadziwili nieprzyjaciela i pchnęli go do bezładnej ucieczki, biorąc szarżą miasto, licznych jeńców, broń i amunicję.

(—) Władysław Belina-Prażmowski,
podpułkownik m. p.

Rozkaz ten przeczytać przed frontem szwadronów i oddziałów podległej mi brygady.

Dan w Krystynopolu, dnia 28 stycznia.

Kronika polityczno-społeczna.

Z Magistratu. Dla uzyskania źródła nowego dochodu na pokrycie wyników wskutek wojny nadzwyczajnych wydatków miasta, wydział finansowy Magistratu opracował projekt ustawy, dotyczącej jednorazowego podatku na rzecz miasta od zysków, związanych z konjunkturą wojenną. Projekt proponuje pociągnięcie do opłaty podatku tej kategorii osób, które, dokonując transakcji handlowych w Warszawie lub też pośrednicząc przy zawieraniu tychże, osiągnęły, dzięki wojnie, duże zyski. Magistrat na posiedzeniu wczorajszym wniosek ten przyjął i postanowił przedstawić do zatwierdzenia Radzie miejskiej.

transportów, zakupionych przez państwo polskie w krajach koalicyjnych.

Oczekiwany w tych dniach transport będzie przeladowany na koleje i drogą na Mławę przewieziony do Polski. Ogółem transport wynosić będzie 515 wagonów, z tego 15 wagonów skondensowanego mleka, 50 wagonów oleju, 100 wagonów wierzchniny i 350 wagonów mąki.

Sekcja postanowiła powołać do dokonania podziału wspomnianej żywności naradę z przedstawicieli Rady Głównej Opiekuńczej, Komisji Rządzącej ze Lwowa, Naczelnej Rady Ludowej z Poznania oraz Komitetu Obrony Kresów Wschodnich.

Narada wypowiedziała się za następującym podziałem: Królestwo 200 wagonów, Galicja i Śląsk 120 wagonów.

Wobec nieobecności przedstawicieli z Poznańskiego, zarezerwowano dla tej dzielnicy 35 wagonów, w nadziei, że wobec względnie lepszego stanu aprowizacji w Poznańskiem, Rada Naczelna Ludowa zręcznie się swej części na korzyść pozostałych dzielnic. Reszta w ilości 160 wagonów złożona będzie w charakterze zapasu w magazynach Warszawy.

Na razie nie może być mowy o zasileniu Litwy i Kresów Wschodnich. Z chwilą zajęcia tych terenów przez wojska polskie część zmagazyowanej żywności będzie użyta na ich potrzeby.

Amerykańska żywność przeznaczoną jest głównie na odżywianie dzieci, i z tego powodu będzie rozdzielona pomiędzy instytucje wydające pożywienie w naturze, jako to: żłobki, ochronki, szkoły, kuchnie i t. p.

Narada wyraziła zdanie, że część zmagazyowanych zapasów mogłaby być wydana w charakterze pożyczki do chwili przyścia dalszych transportów z Ameryki, wydziałowi bezrobotnych dla przedsięwzięcia masowego odżywiania. Wnioski narady zostaną przedstawione do decyzji Ministrowi.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 4 lutego (PAT). — Wołyń i Chelmszczyzna: Sytuacja bez zmian.

W Tomaszowie nasz oddział z Telatyna stoczył pomyślnie utarczkę z Ukraińcami w Wasilowie pod Przewodem i w Liskach. Wzięto do niewoli 34 Ukraińców.

Galicja wschodnia: Grupa generała Romera: Nieprzyjacielski atak na Uhrynów, Sulimów i Koszyczyn zalał się w ogniu piechoty. Wróg poniósł ciężkie straty.

Grupa generała Rozwadowskiego: Walka artyleryjska i utarczki patroli wywiadowczych. Ekspedycja karna na Drodzowice i Miżyniec rozproszyła znajdujące się tam oddziały ukraińskie. Wzięto do niewoli 30 jeńców.

Śląsk Cieszyński: Zawieszenie broni.

Szef sztabu generalnego: Szepetycki, generał dywizji.

Komunikat poznański.

Poznań, 4 lutego (PAT). — Front północny: Ofensywa niemiecka na Kcynię zakończyła się zupełną klęską wroga. Na prawem naszym skrzydle pod Florentynowem wyrzucono go znnowu poza Noteć. Z Szubina zaczynają się niemieckie oddziały wycofywać. Nasze patrole są już pod miastem. Silne ataki niemieckie na Kcynię od Nakła i Hohenfriedebergu udaremnił przeciwnatarciem skrzydłowym. Wróg uchodził w popłochu. Zdobyto dotychczas 6 armat, przeszło 20 kulomiotów, kilka miotaczy min, wiele amunicji karabinowej i artyleryjskiej, oraz ryszantku, ponadto konie i tabor. Liczba zabranych jeńców jeszcze nie stwierdzona. Straty niemieckie są bardzo wielkie. Nasze — względnie małe. Kontrofenzywę naszą przeprowadzono bardzo zrezygnie.

Pod Chodzieżą utarczki patroli. Nasz posterunek opuścił Podanin. Pod Czarnkowem spokój.

Front zachodni: Pomiedzy Grudnem a Sapolnem potyczki patroli. Pod Zbąszynem działalność artylerji. Wroga, atakującego z północy Babimost, odrzucono i w pościgu dopędzono pod Nowem Kramskiem. Straty wroga bardzo ciężkie. Zdobyliśmy 6 kulomiotów i wóz amunicyjny. Noc minęła spokojnie.

Front południowy: Na wschód od Leszna zwiększyła działalność artylerji. Pod Rawiczem prawie bez strat zdobyliśmy Łaszczyn i Konarzewo. Nieprzyjacieli cofnął się pośpiesznie, zostawiając 5 armat i kilka kulomiotów: Zdobyto samolot. Na innych odcinkach spokój. Na północ od Kępna posunęliśmy nasze linje o 4 kilometry naprzód.

Rada Narodowa w Cieszynie.

Kraków, 5 lutego (PAT). — Rada Narodowa Cieszyńska komunikuje: Nagłym najazdem na Śląsk Cieszyński, podjętym nie z upoważnienia koalicyjnego, ale z rozkazu rządu czeskiego, zламаł rząd cze-

ski ugodę z 5 listopada roku 1918, którą bez jakiegokolwiek zastrzeżenia zatwierdził. Potwierdzenie tej umowy znajduje się w telegramie Narodnego Wyboru w Pradze, nadesłanym pod adresem Rady Narodowej Cieszyńskiej. Telegram ten w tłumaczeniu brzmi: Wiadomość „Narodnich Listów”, że Narodni Wybor w Pradze zniósł prowizoryczną ugodę Czechów z Polakami w Cieszyńskiem, nie polega na prawdzie. Umowa trwa dalej, jak było z wami umówione. Telegram podpisał Narodni Wybor Czesko-Słowacki w Pradze.

Odpis tego telegramu, oraz jego tłumaczenie znajduje się w aktach Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie a oryginał w rękach Rady Narodowej Cieszyńskiej. Dla ilustracji postępowania rządu czeskiego dodajemy, że z chwilą, gdy po przebrani w kostjumy oficerów koalicyjnych panowie Szejnerek, Veska i inni oficerowie czescy, w jednej z sal zamku cieszyńskiego przedkładali brygadjerowi Latinikowi ultimatum, aby w przeciągu dwóch godzin opuścił wraz z wojskiem Śląsk Cieszyński, w innej sali tego samego zamku znajdowali się delegaci czeskiej misji pokojowej, którzy chcieli zasięgnąć informacji o stosunkach gospodarczych na Śląsku Cieszyńskiem, ofiarując zgodę i braterstwo.

Minister Oświaty w Krakowie.

Kraków, 5 lutego (PAT). — Minister oświaty, dr. Łukasiewicz, przyjął wczoraj na posłuchaniu delegatów śląskiej Komisji Szkolnej. Minister informował się z wielkiem zainteresowaniem o śląskich stosunkach szkolnych i dał wyraz nadziei, że Śląsk, ta najcenniejsza perła w koronie polskiej, zostaje niepodzielnie dla Polski utrzymany.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Pajace”, jutro Wieczór literacki, zarządzony przez Związek Pisarzy Orła Białego.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Mazepa”.

Teatr Polski. Dziś i jutro „Zemsta”.

Teatr Letni. Dziś „Teodor i Ska”.

Teatr Nowości. Dziś „Targ na dziewczęta”, jutro „Hrabia Luxemburg”.

Teatr Praski. Dziś i jutro „Kiliński”.

Teatr Powzechny. Dziś i jutro „Krakowskie zuchy”.

Częstochowskie Towarzystwo

Pożyczkowo-Oszczędnościowe

(Częstochowa, ul. Kościuszki Nr. 11)

zgodnie z § 35 i 36 ustawy zawiadamia swych wkładców, że od oszczędności rublowych, złożonych w Towarzystwie przed 1/1 1919 r., do zwrotu na każde żądanie, płacić będzie od 1 Kwietnia 1919 r. 2%, wkłady zaś rublowe terminowe (roczne lub półroczne), o ile w terminie właściwym odebrane nie zostaną, będą po tym terminie przeniesione na dalszy okres roczny — na 3%.

RADA I ZARZĄD.

Częstochowa, d. 10/1 1919 r. 385 427

Główna Komisja Wyborcza 31 Okręgu w Piotrkowie

na zasadzie 89 art. Ordynacji Wyborczej do Sejmu Ustawodawczego podaje do publicznej wiadomości, że pełnomocnik Włościańsko-Robotniczego Narodowego Komitetu Wyborczego p. R. Malangiewicz w dniu 1 lutego r. b. wniósł protest przeciwko dokonaniu przez Główną Komisję Wyborczą na podstawie 81 art. Ordynacji i 47 art. instr. podziału mandatów poselskich pomiędzy kandydatami list: Nr. 8, 10 i 12, które zawarły związek wyborczy. Osobom zainteresowanym przysługuje prawo w ciągu 10 dni od daty niniejszego ogłoszenia przegladania treści protestu w lokalu Komisji Głównej — ulica Kaliska Nr. 5, w Piotrkowie, oraz wniesienia przeciwko niemu zarzutów.

Przewodniczący Komisji: L. Cybulski.

426

Istniejące od 1805 roku
Zakłady Ogrodnicze
C. ULRICH
Warszawa — Ceglana 11
zawiadamia, że wyszedł z druku
Cennik Nasion i Narzędzi Ogrodniczych na rok 1919.
i na żądanie rozsyłany jest bezpłatnie.

SKRADZIONO

kwit depozytowy, wydany przez Oddział Banku Handlowego w Piotrkowie na sumę rb. 28750 w listach Zastawnych Ziemiach 4½% Felicianowi Otokiemu i list tegoż Oddziału do Banku Handlowego w Warszawie. 428

Zgubiono

dn. 29/1 r. b. wieczorem portfel z pieniędzmi: Rbl. 1000.— dumskich i Rbl. 100 carskich, jak również paszport, książkę szoferską ze związku, pozwolenie jazdy automobilowej przedwojenne, zaświadczenie pocztowe, dokumenty wojskowe i świadectwa przedwojenne i wojenne szoferskie, wyszłyko na imię Józefa Leszczyńskiego. Znalazca otrzyma wynagrodzenie za odniesienie chociażby świadectw. Dobra 31 m. 57. 408

Zgubiono

kwit do odebrania 270 koron, wystawiony przez panią Słobczyńską, właścicielkę składu aptecznego w Lublinie. Z chwilą ogłoszenia kwit zostaje bezwartościowy.

SZ. SILBERMAN,
Dęblin.

Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie

(Oddziały w Siedlecach i Łomży, Agentury w Miedzyrzeczu i Grajewie)

podaje do wiadomości, że, stosownie do zezwolenia władz, otworzył w d. 1 lutego r. b.

AGENTURĘ W BIAŁEJ PODLASKIEJ.

Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, Agentura w Białej (Podlaskiej) załatwia wszelkie, przewidziane statutem, tranzakcje bankierskie.

425

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego

Kaliskiej Pluszowej i Aksamitnej Manufaktury

zaprasza panów akcjonariuszów na Nadzwyczajne ogólne zebranie, odbyć się mające w dniu 26 Lutego r. b. o godzinie 3 po południu w lokalu Zarządu w Kaliszu przy ulicy Szopena № 27.

PORZĄDEK OBRAD NASTĘPUJĄCY:

- 1) Sprawozdanie z działalności Zarządu podczas wojny.
- 2) Wynagrodzenie członkom Zarządu, urzędnikom i robotnikom fabryki za czas wojenny.
- 3) Uchwala wypłaconej już zapomogi dla robotników w wysokości mk. 20.000.
- 4) Ustalenie czynności i budżetu za rok 1919.
- 5) Kwestje bieżące.
- 6) Wnioski akcjonariuszów.

428